

си, и да познае сичко що предспавляваше за примѣчаніе досшойно царство-шо му.

Енри IV и *Сюллу* ся надрабошиха единъ другі. Единъ непріяшель на-първы-ъшъ, па-па-ша Сикспъ V, прорече побѣда-ша му надъ завѣрнѣ-ъшъ въ Франція мяшежъ (*la ligue*) и надъ Майенна, кога-шо ся оузна чи шой зи послѣдні-ъшъ, начальникъ на-мяшежницы-шъ, сѣдеше на шрапеза-ша по-много време опъ колко-шо Наварскі-ъшъ краль Енри поминуваше въ легло-шо си. — А *Сюллу*, ікономъ на-време-шо си какъ-шо и на-държавски-шъ пенязы, ищяше да предспоява едно всегдашно благочиніе на шрудове-шъ му. Спаваше супрена всегда на 4 часове; послѣ *огистяше писалище-то* (*bureau*), сирѣчь чипеше и испроваждаше писма-ша що бѣхл сложени на писалище-шо. На 7 часове, оп-хождаше на совѣш-ъшъ; послѣ до пладне сѣдеше при царь-ъшъ, кому-шо заповѣди-шъ приемаше; подирь обѣдъ що правяше на пладне, даваше слушаніе на кои-шо имахл да му говоряшъ за нѣщо, были впрочемъ кои были; послѣ рабошяше до вечера. Тога-зи враша-ша му ся запваряхл, и живѣяше веке за него си, чипящи, пишящи, разговарящи ся съ избранны пріятели, пишящи записки-шъ си. Кога нѣкое непредвидено про-